Marie Hjelmer: Den Tanke, at Husholdningsfaget skulde ind under Lærlingeloven, forekommer mig ganske revolutionerende. Jeg kan ikke tro, De har tænkt paa Konsekvenserne deraf. Husmødrene skulde jo saa betragtes som Læremestre, og vi maatte ind paa en hel anden Metode.
Hulda Pedersen:
Jeg synes ikke, der kan være Tale om, at Husholdning kan komme ind under Lærlingeloven, saalænge Husholdning ikke er anerkendt som Fag. Der er saa mange, der ingen Uddannelse faar, men glider ind i Husholdningsarbejdet for at forlade det efter nogle Aars Forløb, fordi det ikke kan sikre dem i deres Alderdom.
Andrea Brochmann:
Det er netop et brændende Spørgsmaal dette med Videreuddannelse. Efter en lang og trættende Arbejdsdag maa Lærlingene sluge Maden for derpaa at sidde paa Skolebænken hver Aften. Det vilde være et stort Fremskridt, om de kunde faa Undervisningen om Dagen, som de forlængst har det i de sydligere Lande. - Det er ofte Arbejdsgiveren, der ser sin Fordel i at faa de unge Piger til at vente med Uddannelsen, saa at de ikke kommer ind under Lærlingeloven; derved Spares Aftenskolen.
Marie Hjelmer:
Vi vil naturligvis passe paa Lærlingeloven, naar den nu kommer frem. Det vilde jo være et Fremskridt, om man kunde samle de huslige Kvinder i en Organisation, saa at de derigennem kunde sikre sig Pension. De maatte selv yde Bidrag. Havde man en saadan Ordning, kunde det meget vel tænkes, at man kunde opnaa Tilskud fra Staten og Arbejdsgiverne.
Hedevig Matthiesen: Fejlen er, at de unge Piger er for sent paa det; de er for længe om at bestemme sig og naar derfor ikke at komme ind under Lærlingeloven.
Hulda Pedersen: I Aarhus har man tænkt paa at forsøge at danne en Slags Organisation. De unge Husassistenter skulde, naar de havde en vis Dygtighed, aflægge en Prøve for en Kommission; bestod de denne, skulde de kunne optages i Organisationen og derved opnaa visse Fordele: mere Frihed os.v. samt Ret til at sikre sig Pension.
Dagmar Nielsen: Jeg er forbavset over, at man efterlyser en saadan Organisation. Vi har jo Husassistenternes Fagforening, der netop har samlet ind til et Hus for gamle Husassistenter. Det er ikke ganske det samme, men ved at bygge videre paa dette, saa at de ogsaa kunde sikre sig en vis Pension, kunde man naa Maalet.
Andrea Hedegaard: Hvis Husmødrene selv vilde, tror jeg godt, det lod sig gøre, at Husassistenterne fik en skolemæssig Uddannelse ved Siden af den praktiske. Hvis de vilde gaa ind paa at være Mestre, saaledes at Husassistenterne fik en Kontrakt og i 3 Aar var i en dygtig Husmoders Varetægt (1 Aar hvert Sted) og fik Bevis herfor. Saa kunde de Kvinder, der havde saadant Bevis, kræve en bedre Stilling og en højere Løn, mens Lærlingene naturligvis kun skulde have en lille Løn saaledes som Lærlinge i andre Fag.
Thora Pedersen: Jeg er glad over, hvad Fru Hedegaard her siger. Hvor Kvinderne uddanner sig i et Fag i Lighed med Mændene, kan de ogsaa kræve at faa Adgang til Uddannelse paa de tekniske Skoler.
Marie Hjelmer: Det lyder udmærket i Teori, men hvor er de dygtige Husmødre, der skal være Læremestre?
Hulda Pedersen: Der har været en lignende Ordning med Landhusholdningsselskabet, hvor unge Piger kunde henvende sig og faa anvist Læresteder paa Landet; men det er efterhaanden blevet umuligt at finde Læresteder.
Ida Holck: Hvis Husmødrene skal uddanne de unge Piger rigtigt, saa skal det være paa en saadan Maade, at Husmødrene selv faar Glæde og Gavn deraf, og ikke saaledes, at de hvert Aar skal begynde om igen. En Principal har sin Lærling i 4 Aar og faar derfor selv Nytte af at oplære ham godt; det maa Husmødrene ogsaa have.
Camilla Perssen: Efter min Opfattelse vil det strande paa de unges Ulyst til at binde sig for en Aarrække.
Andrea Brochmann: Det er ofte Forældrenes Skyld, at de unge Kvinder ikke faar den rette Uddannelse.
Thora Pedersen: De unge Piger skulde jo kun have den praktiske Uddannelse i Hjemmene, den teoretiske faar de paa de tekniske Skoler, saa selv om Husmødrene ikke har lært Ernæringslære osv., behøver Planen ikke at strande. I hvert Fald maa vi passe paa Lærlingeloven.